

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nok tilsagde jeg tidligere en hurtig udvalgsbehandling, men dog ikke hurtigere, end at jeg selv argumenterede for, at vi vil bede om ministerens kommentar til de høringsvar, der er givet, og selvfølgelig også muligheden for at få belyst de grundlovmæssige aspekter, som her i debatten er blevet rejst særlig af Enhedslisten og Dansk Folkeparti.

Men jeg vil gerne understrege, at for Kristeligt Folkepartis vedkommende ser vi ikke de problemer, som Enhedslisten og Dansk Folkeparti har givet udtryk for, men det skal selvfølgelig ikke forhindre de to partier i at få belyst problemstillingerne som sådan.

Men jeg vil dog tilføje, at når regeringen har valgt at fremsætte det her lovforslag og også har belyst de grundlovmæssige aspekter i lovforslaget, er det vores opfattelse, at så er den side af sagen i orden; ikke at den ikke kan diskuteres, for jura er ofte genstand for meget lange diskussioner, men der tager vi til efterretning, hvad regeringen lægger til grund i forbindelse med de grundlovmæssige aspekter, der er af lovforslaget.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres bemærkninger til lovforslaget.

Jeg kan med tilfredshed konstatere, at der er meget bred tilslutning til at gennemføre forslaget til lov om Den Internationale Straffedomstol i Danmark.

Det er med glæde, at regeringen har fremsat lovforslaget. Personligt er det mig en stor glæde at kunne gøre det.

Forslaget skal gøre det muligt for Danmark at ratificere statutten for Den Internationale Straffedomstol.

Diplomatkonferencen i Rom i juli 1998 var et meget stort skridt på vejen mod en styrket international retsorden. Statutten indebærer, at der nedsættes en permanent international straffedomstol, en domstol, der vil få kompetence til at behandle de groveste og mest alvorlige internationale forbrydelser, dvs. folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og aggression.

Det, der blev enighed om i Rom, kan føres ud i livet, kan træde i kraft, når 60 lande har ratificeret statutten. Regeringen arbejder for, at det sker snart, og der er håb om, at det måske kan ske allerede i 2002 eller 2003. Til dato har 22 lan-

de ratificeret. Vi kan med vores ratifikation være med til at sætte skub i den proces.

Nogle lande har valgt at ratificere statutten med det samme og først efterfølgende tilvejebringe det nødvendige retsgrundlag for at opfylde de forpligtelser, som statutten pålægger deltagerne.

Regeringen har valgt den lidt langsommere vej, nemlig at tilvejebringe de nødvendige regler på forhånd, således at vi er klar til at opfylde statuttens forpligtelser straks fra tidspunktet for den danske ratifikation.

Efter at Danmark den 25. september undertegnede statutten, gik Udenrigsministeriet i samarbejde med Justitsministeriet og Forsvarsministeriet i gang med at se nærmere på den eksisterende lovgivning for at foretage de justeringer, som er nødvendige for, at Danmark kan ratificere og opfylde statuttens bestemmelser.

Regeringen har givet sagen høj prioritet, men man skal ikke undervurdere opgavens omfang. Det har været en stor og en tung opgave, som navnlig har bestået i en omfattende gennemgang og vurdering af behovet for tilpasninger af gældende straffe- og retsplejelovgivning. Der er udført et meget stort og grundigt arbejde af de ministerier og de personer, som har stået for denne gennemgang.

I forbindelse med forberedelsen af lovforslaget undersøgte regeringen, om vi i Danmark selv uafhængigt af domstolen ville være i stand til at retsforfølge de forbrydelser, som Den Internationale Straffedomstol får kompetence til at pådømme.

Regeringen finder, at der i dansk ret findes hjemmel til retsforfølgning af de pågældende forbrydelser. Denne vurdering fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Men lad mig føje til, at dette spørgsmål i og for sig er helt forskelligt fra det, som vi diskuterer i dag. Lovforslaget foran os skal sikre, at Danmark kan opfylde de forpligtelser, der følger af domstolens statut. Statutten pålægger ikke deltagerstaterne en pligt til selv at kunne retsforfølge forbrydelserne under domstolens jurisdiktion. Det vil naturligvis være at foretrække, at vi selv kan retsforfølge, og det er regeringens opfattelse, at vi kan, og det gælder også – siger jeg i relation til en avisartikel i dag – folkedrab. Men dette er ikke en forudsætning for at kunne ratificere domstolens statut.

Statutten pålægger heller ikke deltagerstaterne at indrette det nationale retssystemets proces-